

**Історія Олени Войтенко – учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Сила добра та єдності»**

Найкращі часи, що залишаються в серці на завжди — це шкільні роки. А якими Ви пам'ятаєте своїх вчителів? Ось мої діти знають вчительку, яку тепер звуть не інакше, як СУПЕР-ВЧИТЕЛЬКА. В цій людині поєдналися і талант вчити дітей, і уміння розпізнати настрій та стан людини, і бажання допомогти, підтримати у важку хвилину. Це — Відмінник освіти України Олена Олександрівна Войтенко, ПЕДАГОГ Лиманського ліцею №4 Лиманської міської ради.

Але спочатку уявіть, як наші дітки почали навчання у школі? У 1 класі — ковід і дистанційне навчання. У 2 класі — почалася війна. Тому учні не могли виходити навіть на онлайн урок. І ось, коли дітки перейшли до 3 класу, то їхнім новим вчителем в Ямпільському НВК у вересні призначили Олену Олександрівну. Зрозуміло, що діти позабували все, як і не вчили нічого, бо ховалися від обстрілів. Та не пройшло й пари тижнів у вересні 2022 року, як діти зранку залюбки вже вмикали гаджети, щоб зустрітися на уроках зі своєю новою вчителькою та разом мандрувати країною Знань. А ще діти часто хотіли, хоч і через екран гаджету, поговорити наодинці з Оленою Олександрівною про свої страхи, біль, переживання, що з'явилися у зв'язку з важкими подіями. І завжди для кожного вона знаходила час, і завжди кожного вона вислуховувала, давала дієві поради, підтримувала і діток, і нас, батьків. На жаль, ми, мешканці Краматорського району, як і багатьох районів нашої країни, потрапили в зону бойових дій. Крім того, деякі наші дітки з Лиманщини пережили і 4 місяці окупації. Тому реально їхній психо-емоційний стан дуже важкий. Ми, батьки, хоча й перевезли своїх діток у більш безпечні місця країни, але від себе їх нікуди не відпускаємо, навіть по при те, що УСЗН пропонує дітям безкоштовний відпочинок у дитячих таборах. Але терміни великі: від 3 тижнів. А ще самім треба везти їх, наприклад, на західну Україну. Далеко! Страшно, що у разі чого, швидко до дітей не доберешся!

Та Олена Войтенко змогла знайти потрібні слова, пояснення для того, щоб дорослі не побоялися відпустити з нею своїх діток на 5-7-денні екскурсії у більш безпечних місцях України. Ця невгамовна вчителька знайшла можливість вже двічі під час війни дітей Краматорського району (а до війни декілька разів дітей саме Лиманщини) долучити до безкоштовних екскурсій за програмою Донецької ОВА

“Екологічними стежками рідної України”, за яку *ми, батьки, дуже вдячні адміністрації нашої Донецької області*. Своїх п’ятьох дітей я відпустила на екскурсії з Оленою Войтенко завдяки правильному зробленому нею акценту під час пояснення щодо плану екскурсій, бесіди про заходи безпеки, умови проживання тощо. Додайте лагідний тон спілкування, душевне тепло — його відчуваєш одразу. Тим більше, що дітей не обдуриш: вони усіма фібрами душі відчувають гарну людину. Я особисто знаю пані Олену вже 3 роки війни, з осені 2022 року, коли вона організовувала гумдопомогу дітям Лиманщини. Саме ця вчителька початкових класів, зрозуміла, що учням у деокупованій громаді потрібні для навчання зошити, ручки, олівці, фарби... Де ж їх взяти у розбомбленому місті? А ще одяг, продукти, солодощі, ліки по списку... (Восени 2022 р. номер телефону Олени Олександрівни розлетівся громадою серед жителів, як гарячі пиріжки на базарі, і сім’ї з дітьми її особисто телефонували). Вона знаходила волонтерів з Київщини, які погоджувалися надати таку допомогу дітям Лиманщини. Разом з ними неодноразово привозила все це у саме місто Лиман і навколишні села. Крім того допомагала учням свого класу, які евакуювалися з батьками у більш безпечні регіони: їм теж приходили подарунки від благодійників через НП. А ще вчителька постійно націлює діточок на дії щодо охорони природи рідного краю, розвиває таланти учнів, залучає до дослідницьких робіт, до творчості. Про все це на конференціях, форумах у своїх виступах пані Олена ділиться зі своїми колегами нашої країни та з-за кордону, пише у статтях.

Ось так твориться добро. Просто це поклик душі цієї людини допомагати людям. Ми знаємо, що і в місті під Києвом, де зараз проживає, Олена Олександрівна безкорисно допомагає стареньким людям, що живуть поруч, купити хліб, передати покази лічильників, сходити на пошту, щоб заплатити комунальні платежі або в аптеку за ліками тощо. Хіба це мало для стареньких? Тим більше, що серед них є ВПО з Донбасу. Ми дуже вдячні Олені Олександрівні за доброзичливість, бажання, чим може, допомогти, дати пораду, підтримати. Комуś може здатися, що це дуже мало, бо не роздаються людям тисячами гроші чи тонами продукти. Але добре слово, підтримка, порада – це теж велика справа. І пані Олена це робить щиро, відкрито, без думки про користь. Робить так, тому що вважає, що навіть одній людині, яка потрапила у скрутне становище, має хтось допомогти. І цим «хтось» для нас і є наша землячка Олена Войтенко. Дякуємо Вам, наша люба СУПЕР-ВЧИТЕЛЬКО!

Олена Гревцова, мама 6 (шістьох) неповнолітніх дітей

До відома: у минулому 2024 році до Дня вчителя Олену Олександрівну Войтенко було нагороджено нагрудним знаком Міністерства освіти та науки України “Василь Сухомлинський”. Отже правда, що такі люди свої серця віддають дітям, стареньким, немічним і тим, хто потребує допомоги саме тут і зараз. І в цьому наша сила! І це дає нам єдність!

(Двоє моїх дітей були учнями Войтенко О.О.),

Ми мешкали у смт Ямпіль Лиманської ТГ, (зараз ВПО у м. Київ)